

[Jytte Andersen]

blev taget hensyn til kvinders særlige kvalifikationer.

Der er altså både tale om, at arbejdets organisering og uddannelsessystemets indhold og struktur skal ændres, hvis vi skal have fjernet systemernes undertrykkelsesmekanismer i forhold til kvinders udviklingsmuligheder.

Vi har set undersøgelse på undersøgelse, der har vist det samme billede. Jeg vil bare nævne tre eksempler. Det første er de støjende drenges adfærd med ballade og uro – for nu at sige det sådan på skolesprog – hvordan de dominerer i folkeskolens klasser på bekostning af de søde, stille piger. Groft sagt kan man sige, at de undersøgelser, vi har set, viser, at drengene på nogle af folkeskoleområderne sætter sig på lærernes opmærksomhed, og dermed svækkes lærernes mulighed for at støtte pigernes udvikling.

Det andet eksempel, jeg vil nævne, er det, man ofte støder på: nemlig at kvinder, der ønsker utraditionelle uddannelser, ønsker at foretage utraditionelle valg, mødes med et lidt tøvende spørgsmål: er du nu sikker på, at du kan? Er du nu sikker på, at du kan klare det, fordi det er jo en dregeverden og mandeverden, du bevæger dig ind i? Og det er faktisk spørgsmål, som ikke er særlig opmuntrende for piger, der ønsker at betræde nye veje.

Det tredje eksempel, som vi også har set og hørt tit og ofte, er erhvervsvejledningen og vejledningen i folkeskolen i det hele taget. Selv om det er korrekt, som ministeren siger, at der foregår noget, foregår vejledningen, både erhvervsvejledningen og vejledningen i valg af skolefag, generelt for traditionelt. Det hænger selvfølgelig sammen med lærernes og vejledernes egne normer og egen selvopfattelse, men det hænger naturligvis også sammen med manglende efteruddannelsesmuligheder i kønsroller og ligestilling.

Vi synes i Socialdemokratiet, at VS' forslag er godt, fordi det forholder sig til nødvendigheden af en nyorientering og en oprioritering i direktoraterne, men synes dog også, at modellen med så mange fagkonsulenter og faginspektører kunne overvejes en anelse, for det er rigtigt, at det er godt i en periode at have nogle indpiskere, som kan sætte gang i andre faggrupper, så hele systemet bliver gearret til at se på ligestilling og kønsroller som en naturlig del af det arbejde, der fore-

går. Derfor er vi lidt nervøse for, at en meget fast struktur skal betyde, at man derved har et alibi for, at »alt det dér med ligestilling klarer den og den medarbejder«. Det er altså risikoen ved det. Men vi vil gerne være med, i hvert tilfælde når det drejer sig om folkeskoleniveauet, fordi det nok er her, det er nødvendigt.

VS' forslag forholder sig også til nødvendigheden af efteruddannelsesmuligheder i ligestilling og kvindepædagogik for lærere både på kort og lang sigt, og det synes vi er meget nødvendigt, ligesom det forholder sig til nødvendigheden af revision af eksisterende undervisningsvejledninger og læseplaner, nye arbejdsmetoder, forsøgs- og udviklingsarbejde og pædagogisk forskning.

Jeg har som medlem af bestyrelsen for småbørnsseminariet på Vesterbrogade lige fået en rapport i hånden, som hedder »Han, hun og damerne«. Det er et speciale, som nyuddannede pædagoger er gået i gang med om drenge- og pigeopdragelsen. En af deres begrundelser for at gå i gang med dette projekt, som er meget spændende, er, som det hedder: »Det er i alderen 0 til 7 år, grundlaget for kønsrollemønstret dannes.« Hvis vi vil ændre de stereotype kønsroller, er det allerede her, vi må gribe ind. Det er ikke vores intention at gøre drenge og piger ens, men ligeværdige, og begrundelsen her synes jeg taler for, at vi skal længere ned i aldersgruppen; der er altså også tale om daginstitutionspersonalets efteruddannelsesmuligheder.

Connie Hedegaard (KF):

Det Konservative Folkeparti og CD, hvem mine bemærkninger også dækker, forstår og deler forslagsstillernes ønske om at sikre den størst mulige ligestilling i uddannelsessystemet, forstået således, at der tages lige stort hensyn til piger og drenge. Men som det også fremgik af undervisningsministerens tale lige før, er det jo ikke en ny opdagelse, forslagsstillerne har gjort. Forslagsstillerne kan ikke tage patent på at være opmærksom på det problem. Der sker allerede meget, og der er iværksat en række initiativer, som vi nu forhåbentlig kan høste frugterne af. For problemet bl.a. med de stille piger er jo reelt nok